

га дойде му часътъ: Кучето не забравило това, и сега като намъри свободно време, отмъсти си му.

Карамфилитъ.

Градинарь нѣкой си въдялъ въ градинѣтъ си много хубавъ карамфилъ, на който цвѣтѣтъ и благоуханіето зачудвахъ всякого който бы го видѣлъ. Веднѣжъ идвагъ въ градинѣтъ му единъ Господинъ и една Господжа, та пригледвали цвѣтята. « Шарътъ на този карамфилъ, казалъ мѣжътъ, не е толкозь отъ хубавытъ, но уханіето му е много ароматическо и пріятно. » — « Съвсѣмъ на противъ, казва Господжата: шарътъ му е несравненно хубавъ; но жалъ че нѣма никакво уханіе. » Градинарьтъ, като гы чуваше, неможаше да ся начуди на неразборнытъ имъ сѣжденія; но като гы съгледва по-добрь, забѣлѣжва, че мѣжътъ недовиждалъ, а жената не подушала. « Както ся вижда, казалъ тогазь градинарьтъ въ умътъ си, това което ся случва днесъ съ мойтъ карамфилъ, ще да става и съсь всичко друго по-свѣтътъ. Най-благороднытъ и пай-хубавытъ нѣща гы укоравать нѣкои чело-